

В' поле широко чясто ходѣхъ
 Весели гдѣ жятвари жынжтъ,
 Сълзы горчивы бѣденъ роняхъ.
 Млади тѣрговцы си пѣтувжтъ!

Всякы в' познана мѣста отива,
 В' мѣста незнана азъ замрьквамъ,
 Свободно веселъ в' домъ си почива,
 Азъ же ужастьмъ всегд' усьмвамъ!

Время прошедшe мысли побужда,
 Добра надѣжда за менѣ нѣсть!
 Видно мечтаніе ми ся вижда
 Мрачный сѣнь! видѣніе лѣсть!

Милѣ родинѣ когда си смысля,
 Домъ же отъчески упустѣль,
 Тѣжж н' утѣшно и себе жалѣж,
 Никой да го двигни не смыслимъ!

Чювство народно є изчезнѣло,
 Общо невѣжества затмѣніе
 Наше отъчество затмнило
 Смѣртио владѣе недвиженіе!

Рабески покоренъ духъ 'давно вѣе,
 Свѣтлѣ народность с' отровнѣ влагѣ
 Люто немилно ядныи тлѣе,
 Гони далѣко свободж драгж!